

«Ούτος ο Ιησούς ο αναληφθείς αφ' υμών εις τον ουρανόν , ούτως ελεύσεται , όν τρόπον εθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν»

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης,Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

«Ούτος ο Ιησούς ο αναληφθείς αφ' υμών εις τον ουρανόν , ούτως ελεύσεται , όν τρόπον εθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν[1]»

Συμπληρώθηκαν χθες οι σαράντα ημέρες της μεγάλης εορτής του Πάσχα με την απόδοση της εορτής, και σήμερα η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει το χαρμόσυνο γεγονός της ενδόξου Αναλήψεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στους ουρανούς. Εορτάζουμε, δηλαδή, την επάνοδό Του στα δεξιά του Θεού και Πατρός ημών. Δεσποτική, λοιπόν, η σημερινή εορτή.

Συμφέρει τους μαθητές, να αναληφθεί ο Κύριος, γιατί αλλιώς το Πνεύμα δεν θα

κατερχόταν σε αυτούς, αφού είναι το Πνεύμα του Λόγου και αναπαύεται στον Λόγο.

Έρχεται έτσι η εορτή της αναλήψεως ως «προστάδιο» της μεγάλης εορτής της Πεντηκοστής, όπως ακούσαμε στα τροπάρια του εσπερινού «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψη τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ».

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μετά την λαμπροφόρο Ανάστασή Του από τους νεκρούς, δεν εγκατέλειψε αμέσως τον κόσμο, αλλά συνέχισε για σαράντα ημέρες να εμφανίζεται στους μαθητές Του, σύμφωνα με το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων «οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ[2]». Αυτές οι μεταναστάσιμες εμφανίσεις Του προς αυτούς είχαν πολύ μεγάλη σημασία. Ἐπρεπε οι πρώην δύσπιστοι και φοβισμένοι μαθητές να βιώσουν το γεγονός της Αναστάσεως του Διδασκάλου τους και να αποβάλλουν κάθε δισταγμό και ψήγμα απιστίας για Εκείνον.

Την τεσσαρακοστή ημέρα, σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Λουκά, «εξήγαγε δε αυτούς, τους μαθητάς δηλαδή, έξω εις Βηθανίαν και επάρας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. Και εγένετο εν τω ευλογεῖν αὐτὸν αυτούς διέστη ἀπ' αὐτῶν και ανεφέρτεο εις τον ουρανόν . Και αυτοί προσκυνήσαντες αὐτὸν υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετὰ χαράς μεγάλης και ἦσαν δια παντός εν τω ιερῷ αινοῦντες και

ευλογούντες τον Θεόν[3]».

Στο σημερινό Ευαγγέλιον της Εορτής ακούμε ότι ζήτησε και έφαγε ο Χριστός «ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου», δηλαδή ένα κομμάτι από ψητό ψάρι και από κηρύθρα με μέλι[4]. Γιατί αναφέρεται η λεπτομέρεια αυτή; Κατά την εκκλησιαστική παράδοση, η λεπτομέρεια αυτή έχει μεγάλη και σημαντική αλληγορική σημασία. Όσον αφορά στο ψάρι, γνωρίζουμε ότι παρόλο που ζει μέσα στην αλμυρή θάλασσα, το σώμα του δεν είναι αλμυρό, αλλά γλυκό. Κατά παρόμοιο τρόπο και ο Χριστός, που έζησε μέσα στην «αλμυρή θάλασσα της αμαρτίας» του κόσμου τούτου, «ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ[5]». Επίσης, ο Χριστός παρέμεινε πιο άφωνος και από το ψάρι όταν υπέστη το σωτήριο πάθος του και δέχτηκε τα ανήκουστα εκείνα βασανιστήρια και ακατανόμαστους υβρισμούς.

Όσον αφορά στο μέλι και στο κερύ, γνωρίζουμε ότι το μέλι είναι γλυκό και το κερύ φωτιστικό, γι' αυτό και θεωρούνται σαν σύμβολα της πνευματικής ηδονής και του φωτισμού που μεταδίδει στους πιστούς ο Χριστός μετά την Ανάστασή του.

Η Ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αποτελεί αναμφίβολα το θριαμβευτικό πέρας της επί γης παρουσίας Του και του απολυτρωτικού έργου Του. **«Ανελήφθη εν δόξη»** για να επιβεβαιώσει την θεία ιδιότητά Του στους παριστάμενους μαθητές Του. Σήμερα εορτάζουμε το επισφράγισμα του λυτρωτικού έργου του Χριστού και το θριαμβευτικό επιστέγασμα των όσων έπραξε ο Κύριος υπέρ των ανθρώπων, σύμφωνα και με το Κοντάκιο της εορτής «τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις[6]».

Η σημερινή εορτή αποτελεί τον μέγα εορτασμό του ανοίγματος του ουρανού στους ανθρώπους, του ουρανούως του νέου και αιώνιου οίκου, του ουρανούως της αληθινής μας πατρίδας. Αποτελεί την δική μας ανάβαση στον ουρανό δεδομένου ότι ο Χριστός ανελήφθη όχι ως Θεός αλλά ως θεάνθρωπος «και την ημετέραν φύσιν ανήγαγε», όπως λέει ο Ιερός Χρυσόστομος. Η Ανάληψη του Κυρίου δεν φανερώνει μόνο την θεότητά Του αλλά φανερώνει και την ύψιστη τιμή στον άνθρωπο. Ανεβαίνει ο Ιησούς και ταυτόχρονα ανεβαίνει όμως και ο εν Χριστώ άνθρωπος. Επίσης, η Ανάληψη του Χριστού μας μας υπενθυμίζει πως η δοξασμένη επάνοδος του Λυτρωτή μας Χριστού στο θρόνο της Θεότητας απορρέει άπειρες σωτήριες δωρεές για όλο το σύμπαν, όλη τη δημιουργία.

Ο Χριστός είπε: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος[7]» και ολόκληρη η χαρά της χριστιανικής πίστες βρίσκεται στη συνειδητοποίηση της παρουσίας Του, όπως ακριβώς την υποσχέθηκε «οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμδον ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν[8]». Ας έχουμε

καθαρή την καρδιά μας, τον εαυτό μας, ώστε να μπορούμε να συνειδητοποιούμε την παρουσία του Χριστού στη ζωή μας. Να διατηρούμε τον εαυτό μας καθαρό από τα πάθη και τις αδυναμίες που μας πολεμούν και μας εμποδίζουν από την ένωσή μας με τον Ιησού.

Παραπομπές:

[1] Πράξεων 1, 9-11.

[2] Πράξεων 1,3.

[3] Λουκά 24, 50-53.

[4] Λουκά 24,42.

[5] Ησαΐου 53,9.

[6] Κοντάκιο της Εορτής: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν».

[7] Ματθαίου 28,20.

[8] Ματθαίου 18,20.

<https://bit.ly/2TMoSOp>